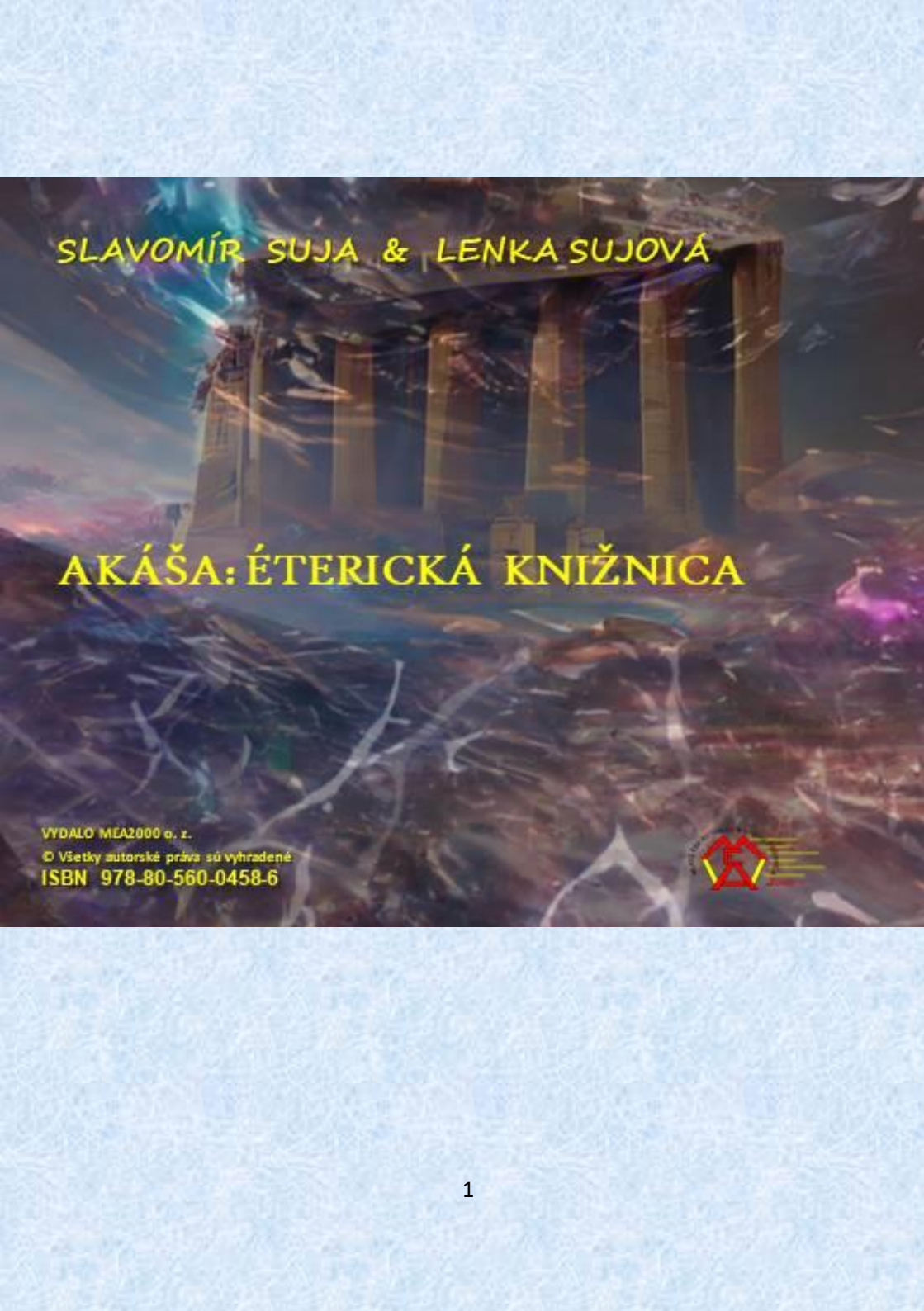

SLAVOMÍR SUJA & LENKA SUJOVÁ

AKÁŠA: ÉTERICKÁ KNIŽNICA

VYDALO MEA2000 o. z.

© Všetky autorské práva sú vyhradené

ISBN 978-80-560-0458-6

Slavomír Suja & Lenka Sujová

Akáša: Éterická knižnica

Technická spolupráca: Viktória Ondrejkočiová, Marián Kliment

Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

Rok vydania: 2022

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0458-6

OBSAH

Poďakovanie.....	4
Prológ	6
Vesmír menom Ge-lad.....	6
Prvá kapitola.....	76
Planéta Nah-coh	76
Druhá kapitola	132
Skaza	132
Tretia kapitola	190
Amayo Aoiveae - „Páni hviezd“	190
Štvrtá kapitola	247
Civilizácia prebudených vs. civilizácia neprebudených	247
10 rád pre každého.....	247
Piata kapitola.....	270
Turnaj siedmich kvetov zlatého sveta.....	270
Šiesta kapitola	365
Mak/mo a nekonečná láska.....	365
Siedma kapitola	424
Riasy, pre ktoré sa vraždí.....	424
Ôsma kapitola.....	488
Kto je vtelená temnota?	488
Epilóg.....	559

Pod'akovanie

„Toto pod'akovanie patrí všetkým verným čitateľom od nás autorov tejto jedinečnej knihy, ale aj menovite- Lenke Sujovej, teda mojej manželke, ktorá prispela a pomohla v mnohých kapitolách. Takisto radi by sme sa pod'akovali Mariane Michalskej, ktorá odviedla vynikajúcu prácu na korektúre textu i jeho vzhľade. Éterická knižnica je posledný diel zo série Akáša. Avšak pamätajte vážení čitatelia hlavné postavy žijú ďalej. Ich osudy môžete nájsť a sledovať aj Vy po ceste do kroník Akáša. Verím, že vďaka tejto sérii ste sa tam mnohý dostali a uvideli ste mnohé svety či osudy civilizácií. Nezabudnite však, že každá kniha ktorá vznikne je istým spôsobom záznamom z kroník palmových listov. Všetci sa napájame na nádherné astrálne sféry, či už vedome alebo počas spánku, meditácie alebo iných činností.

Všetky knihy zo série Akáša:

Tajomno akášických záznamov: Osvietenie

Putovanie Herma Tresmagistra

Akáša: Medzi sférami

Akáša: Éterická knižnica

Odhaľovanie tajomstiev Akáše: Otázky a odpovede

Karma a energie: Otázky a odpovede

Mandaly a magické obrazy

Ak chcete pozorovať najnovšie novinky ohľadom pripravovaných kníh kliknite na

<https://www.facebook.com/groups/1324655471210963/?ref=share>

Prológ

Vesmír menom Ge-Iad

Neprajem Vám, aby ste boli šťastní celý život, bolo by to príliš jednoduché, ale prajem Vám, aby ste dokázali nájsť šťastie v každej maličkosti okolo seba.

Neprajem Vám to najlepšie, bolo by to príliš relatívne, ale prajem Vám, aby ste vedeli vytážiť maximum z každej situácie, v ktorej sa ocitnete.

Neprajem Vám, aby ste sa nebáli, bolo by to príliš ťažké, ale prajem Vám, aby ste vždy našli odvahu ísť ďalej a žili svoj život naplno.

Neprajem Vám, aby ste nikdy neurobili chyby, bolo by to nemožné, ale prajem Vám, aby ste vždy mali možnosť svoje chyby napraviť.

Neprajem Vám, aby ste vždy robili správnu vec, bolo by to príliš dobré, Ale prajem Vám, aby ste sa vedeli poučiť zo svojich chýb.

Neprajem Vám, aby ste nikdy nikoho nepotrebovali, to by bolo príliš trúfalé, ale prajem Vám, aby ste boli dostatočne pokorní na to, aby ste boli schopní siahnuť po pomoci, keď ju potrebujete.

Neprajem Vám, aby ste mali veľa priateľov, bolo by to neskutočné, ale prajem Vám, aby ste mohli byť priateľmi s mnohými ľuďmi.

Neprajem Vám, aby ste boli múdri, bolo by to príliš namyslené, ale želám Vám, aby ste vedeli rozlišovať, čo je dobré a čo zlé, a vedeli si podľa toho zvoliť správnu cestu. Svet je plný zázrakov, ktoré treba objavovať, nenechajte prejsť ani jeden deň bez toho, aby ste boli ohromení niečím krásnym.

Schodiskom budovy kráčal na druhé poschodie jedenásť, vlastne zanedlho už dvanásťročný chalan. Rýchlo napreďoval na schodoch lebo vedel, že časový spínač svetla vždy vypne, keď je približne v polovici cesty na ďalšie poschodie. Nech sa akokoľvek ponáhl'al, nech sa akokoľvek snažil o čo najrýchlejší krok, nebol úspešný. Nanešťastie. Znova nestihol vyjsť po schodoch. Ani nie v polovici cesty svetlo zhaslo. V tom momente sa bytovkou ozvalo zakopnutie následkom čoho bol pád tela.

„Zdá sa to len mne alebo domovník neustále skracuje časový limit?“ - post'ažoval sa nešťastne elementárnej entite.

Jeho šťastím bolo, že sa zachytil zábradlia a tak stlmil pád. No i tak nevedel, kde má vetrovku a čiernu pánsku kabelu. Jedno riešenie by bolo poslepiacky vyjsť nahor alebo o poschodie nižšie a znova aktivovať svetlo. Lenže kým by sa stihol pozbierať, znova by zhaslo.

„ Použi elektrokinézu.“ - napovedala entita spojená s ním.
„ Vďaka za nápad. Keby si s ním skôr prišiel, mohli sme si ušetriť námahu v predošlých dňoch. Nevadí.“ - odvrkol chalan chladným tónom.

Radu však poslúchol. Zmysli mu zareagovali temer okamžite, aby uvidel tisícky prúdov elektrickej siete. Boli všade navôkol neho. To vytváralo istý priestor na orientáciu, a tak mohol Tomáš pozbierať veci spadnuté na schodoch. Následne jemne zmätený napredoval až ku dverám bytu. Sledovať elektrické obvody bolo, ako keď človek vidí trojrozmernú pavučinu ktorá svetielkuje. Presne vedel, kto zo susedov pozerá televízor alebo počúva rádio. Takisto nebolo ťažké zistiť polohu niektorých osôb v tej ktorej domácnosti. Chalan vedel, že ľudské telo tvoria elektrochemické impulzy, ale netušil, ako dobre sa to dá pozorovať. V prípade, ak by mal dostatok času, vedel by sledovať aktuálne myšlienky ľudí.

Stačilo by rozlúštiť, ktoré centrá mozgu sa aktivujú pri konkrétnych obrazoch, pocitoch, ale aj vnemoch. Takto by mohol vlastne za použitia elektrokinézy zlepšiť hypnózu. Keby presmeroval jemné elektrochemické dráhy do miest, kde vznikajú podnety či reakcie, vytvoril by myšlienku, ktorá by dala ďalší podnet.

„Vidím, že sa učíš. Práve si prišiel na jedinečný, ale zložitý postup, ktorý je však účinnejší.“ - oznámila mu entita

„Len keby bol aj čas to všetko sa naučiť.“ - skonštatoval Tomáš, no následne sa zasmial na myšlienke, že za túto noc bude mať času až-až.

V priebehu niekoľkých rokov, kým sa bude pohybovať ako éterická forma v inom univerze, môže pozorovať a učiť sa.

„Takisto môžeme vzhliadnuť spomienky na minulosť.“ - oznámila elementárna bytosť, čím spôsobila útlm smiechu u chalana.

„Tušil som, že mi budeš ukazovať, ale pripomínať si to nemusel.“ - odpovedal Tomáš, no myšlienky podfarboval piesňou smútku, ktorá trhala srdce.

„ Môžeš s tým prestať? Nebolo ti dosť toho orchestra hlasov a hudby pri rase Ziirh?“ - spýtala sa mierne podráždene entita.

„ Náhodou to bolo celkom zaujímavé. A navyše tam som čierno-čierno-biely zatiaľ čo Klaudia bola len biela.“ - oponoval Tomáš, keď hľadal v pánskej kabele kľúče od bytu.

„ Nemám slov, odpovedala entita v krátkosti.

Mladík sa zasmial, ale podpichovanie vrátil:

„ Tak nič nehovor. Vlastne jeden nápad na užitočnú informáciu by som mal.“

Bytosť najprv ostala ticho v akomsi napätí, ale napokon sa spýtala:

„ Aká užitočná informácia?“

„ Povedz mi tvoje meno. Uvažovať nad tebou len ako o entite alebo elementárovi je trochu ťažkopádne.“ - vyzval Tomáš bytosť.

Nasledoval krátky okamih ticha, kedy bytosť zrejme uvažovala nad správnym vyslovením mena pre pochopenie mladíka.

„Som Vansax. Moje meno je chápané ako Vansax.“ - odpovedala entita.

„Takže Van skrátené.“ - poznamenal Tomáš, ale u bytosti spôsobil len nepokoj.

„Nie, nie. Tieto mená nie sú vhodné na skracovanie. Žiadny Van ani V, ale proste a jednoducho Vansax. Pre vysvetlenie je to meno, ktoré ma definuje. To meno mi bolo pridelené po spojení s tvou materskou dušou. Keďže dovtedy som bol v preklade len zlomková nízka sila nazývaná Mah-am.“ - vysvetľoval Vansax.

Na túto informáciu sa Tomáš zamyslel, keďže predošlé meno entity malo význam v enochianskom jazyku.

Ten význam bol presne v tme prekliaty.

„Presne tak. Bol som v tme prekliaty.“ - odpovedala entita na jeho myšlienky.

„Takže si Vansax.“ - uzavrel to Tomáš pri tom ako stál pred dverami bytu.

Kľúčom pootočil v zámke, aby zistil, že nie je zamknuté.

„Ah jaj. Zdá sa, že niekto je doma.“ - zalamentoval v myšlienkach.

Byt však po otvorení dvier bol tmavý. Všetky svetlá boli zhasnuté, respektíve zrejme ani neboli dnes činné. Už od dverí počul ako v obývačke chrápe jeho otec. Podľa vnímania vďaka elektrokinéze videl ho Tomáš ležať v dosť zvláštnej polohe, niekde v polovici obývačky. Jedna noha prehodená cez malý stolík, kam by patrilo občerstvenie pre návštevu. Teda ak by nejaká chodila. Druhá noha zas vytvárala dojem, ako keby otec skúšal gymnastickú šnúru. Telo bolo pre chrbticu v dosť katastrofálnej pozícii, navyše jedna ruka bola asi vyklíbená, zatiaľ čo druhá nemala ďaleko od odkrvenia.

Hlava bola vytočená dozadu, čo spôsobovalo chrápanie.

Mladík zavrel bytové dvere čo najtichšie bez toho, aby zapol svetlo.

Hned' to však oľutoval, keď sa temer potkol o topánky, ktoré tam odložil otec. Ani sa neunúval ich vložiť ako sa patrí do poličky na topánky. Chalan prekontroloval zmyslami podlahu, aby sa mu pod nohy nepriplietol ďalší neporiadok. Okrem topánok našťastie bol priestor k jeho izbe prázdny. Dúfal však, že drevené nepriehľadné dvere nepustia zvuk chrápania. Keď pootočil v zámku kľúčom, ktorý mal iba on, rozľahol sa bytom ten zvuk. Na pár okamihov mladík stĺpol, keď ustalo otcove chrápanie, no pohľad na jeho telo skrz ktoré prechádzali milióny elektrochemických impulzov mu ukázali, že zmenil len jemne polohu. Obličky ako aj pečeň však pracovali naplno, čo hovorilo viac než jasnejšie o stave opitosti. Tomáš pokrútil hlavou pri úvahe, ako môže jedna parazitická bytosť takto ničiť telo, ktoré tak pracne ovládla?

No vlastne pochyboval, že mala toľko práce s dušou otca, ale i tak. Nesnažili sa tie bytosti existovať čo najdlhšie v hmotnom svete, aby sa mohli kŕmiť? Ich činnosti niekedy pôsobili kontraproduktívne.

„Ani nie.“ - prehovorila nečakane elementárna bytosť.

„Vysvetli.“ - vyzval ju Tomáš.

Snažil sa pochopiť každý aspekt zmýšľania rôznych bytostí, preto doslova prahol po informáciach. Keď Tomáš otvoril hnedé hrubé dvere do svojej izby a ochranné symboly ho oddelili od parazita, začala entita rozprávať.

„Bytosť, ktorá ovládla tvojho otca sa živí vďaka vytváranému násiliu, agresii. To znamená čím bude v tomto svete nenávidenejší, tým ľahšie bude vytvárať konflikty, ktoré znamenajú energiu. Alkoholizmus je forma, ako ostať medzi ďalšími jemu podobnými a zároveň na všetkých navôkol sa kŕmiť. Takisto to je jedna z foriem, ako prinútiť dušu trpieť. Ak si pamätáš alchymistické učenia, v alchýmii sa alkohol používa na extrahovanie duševnej podstaty nejakej entity. Z toho dôvodu sa používa pri extrahovaní vôní, ktoré sa potom používajú pri výrobe esenciálnych olejov. Konzumácia alkoholu má na hmotné telo ten účinok, že alkohol extrahuje samotnú esenciu, základ duše, čím sa

telo stáva viac prístupné okolitým entitám. Telo hoci sa ničí, stále má istú životnosť. Takisto tú energiu, ktorú získa distribuuje. Niečo sebe, niečo telu tak, aby malo istú ochranu. Preto u vás máte porekadlo, alebo skôr konštatovanie, že opitému sa nič nestane. Je to preto, lebo parazitická entita si schránku chráni. Avšak ani hmotné telo nevydrží večne. Energetické dráhy sa časom zablokujú a zhoršia prísun potravy. Vtedy už väčšinou je bytosť doslova uväznená v tele a hladuje. Tak sa živí telom. To následne podlieha zraneniam alebo vplyvom iných entít. No treba podotknúť, že aj udržiavanie duše v agónii istý čas dodáva energiu.“

Počas celej prednášky stál mladík chrbtom k dverám. Snažil sa pochopiť z vysvetlenia čo najviac, preto zatiaľ nezačal s inými činnosťami.

„Vďaka. Aspoň som o niečo múdrejší.“ - odpovedal nakoniec, keď už entita mlčala.

Následne sa otočil, aby zamkol dvere do izby a zapol svetlo.

To ukázalo iskrivý symbol triquerty nakreslený kriedou na dverách. Magický znak sa správal takto preto, lebo v byte bola prítomnosť temnej entity. Neboli v tom žiadne skryté vlastnosti samotnej bielej kriedy. Rovnako vytvárali jemné odlesky i kryštálové pyramídy položené pri dverách. Tie boli rozmiestnené na oboch stranách dverí. Navyše z vrchu vchodu mu visela kryštálová triquerta. Vďaka týmto magickým predmetom sa ani jeho otec ani matka neodvážili vstúpiť do jeho priestoru. Jednoducho všetky tie opatrenia nútili entity podvedome sa vyhýbať priestoru, ktorý ich odpudzuje. Všetky tieto ochrany však bolo nutné udržiavať. Preto ich pravidelne dával nabíjať medzi ostatné magické predmety do kovovej skrinky, ktorú mal uloženú na nižšej poličke pracovného stola. Do nej sa vynikajúco zmestilo množstvo minerálov rôznych tvarov, magických predmetov, ale aj znakov enochianskeho písma z konkrétneho dreva či minerálu. Dnes však bude potrebovať omnoho silnejšie ochrany, aké bežne používa. Možno i väčšinu toho čo má v zásobe.

Preto keď odložil oblečenie, ktoré bolo úplne mokré od padajúceho snehu, cítil sa omnoho pohodlnejšie. Zimné obdobie malo svoje pozitívne i negatívne stránky. Keď celú krajinu pokryje sneh a mráz vytvára na oknách nádherné obrazce, vtedy človek obdivuje tú krásu a užíva si zimných športov, no počas takéhoto počasia byť vonku a mrznúť pri ceste do školy alebo inde je nepohodlné a napokon je človek rád, ak znova v teple svojho prostredia môže oddychovať alebo meditovať. Pomaly ale isto si splnil všetky svoje povinnosti pre poriadok vo svojej izbe. Vymenil temer vybité kryštálové pyramídy i triquertu visiacu nad dverami, kriedou obnovil magický symbol, avšak navyše ešte na každú špičku nakreslil v enochianskom jazyku mená vyšších bytostí.

Do prostriedku znaku nakreslil symbol Óm a pod samotný znak pridal ďalší symbol. Hórovo oko bol silný ochranný znak, ktorý dokázal zvýšiť silu pozitívnej energie, ktorá prúdila v miestnosti. No tieto opatrenia ani zďaleka nestačili.

Preto Tomáš vybral niekoľko ďalších kusov kriedy a na zem pred dvere nakreslil kvet života, po jeho pravej strane bol strom života a na druhej strane valknut. Do stredu každého znaku položil menšiu kryštálovú pyramídu. Teraz bolo na rade lôžko, odkiaľ vyšle svoju éterickú formu do iných svetov. Vôkol postele mal nakreslený kriedou kruh. Pri každej nohe postele bol smaragd spolu s kryštálom. No i ich počty Tomáš navýšil. Okrem toho zvýraznil kruh vôkol postele a v pravidelných rozstupoch nakreslil na vonkajšiu líniu znaky enochianskej abecedy. Nad to zas napísal niekoľko mien vyšších bytostí ako aj rozostavil nad každým z nich plne nabitý energetický kryštál. Tie doplnil magnetitom v tvare elipsy a takisto mesačnými kameňmi. Aby sa poistil, že energia bude prúdiť, vložil do stredu kruhu pod posteľ jednu z tých najväčších minerálnych dúhových pyramíd. Tá bola dostatočne veľká, že chýbalo len pár milimetrov, aby sa dotkla roštu. Takisto do každého rohu miestnosti položil kryštálovú pyramídu.

Ich smerovanie jednotlivých stien nasmeroval tak, aby uhly vytvárali silné energetické silové pole. Keď skončil, miestnosť doslova vibrovala energiou vo veľmi intenzívnej miere.

„Myslím, že viac sa nedá nič pridať.“ - skonštatoval spokojný mladík.

„Je to dostatočne silné, aby to zvládlo aj útok celej skupiny parazitov.“ - uistila ho entita.

Bol už neskorý večer, keď Tomáš mohol začať meditáciu. Aby sa cítil pohodlne, obliekol sa do voľného, ale nie príliš dráždivého oblečenia. Bolo nutné, aby telo nemalo žiadne podnety, či už vo forme svrbenia, tepla alebo naopak zimy. Bol rád, že Klaudia mu pomohla vo forme masáže krčnej chrbtice. Inak by hlavou v dohľadnom čase pohl len s bolesťami.

Hoci pre pokročilý čas nemohol urobiť aspoň jednu sériu cvikov na posilňovacích strojoch, ale keď splní úlohu zacvičí si so závažiami, ktoré má odložené.

Vďaka cvičeniu dokázal nájsť rovnováhu medzi dvoma pólmi sfér. Chápal, že je potrebné, aby prešiel cestu životom v hmotnom tele, ale aj vďaka prebudeniu pomáhal tam, kde je to potrebné. Pomoc vyšším bytostiam v mnohých svetoch bola niekedy náročná v rozsahu ohromného množstva taktických krokov.

„Aha. Super. Stihli sme toto všetko za menej než pol hodinu.“ - skonštatoval prekvapene Tomáš, keď pozrel na hodinky.

Tie ukazovali deväť štyridsaťpäť večer.

„Myslím, že máme čas ešte prijať energiu.“ - potvrdil Vansax.

„Súhlasím.“ - odpovedal mladík, aby následne popri tom, ako priložil na hrud' dohľadka opracovaný plochý plne nabitý priesačný kryštál, dodal:

„Ďakujem.“

Potreboval vyjadriť pocit, že i keď je ich spojenie zvláštne, Vansax to nekomplikuje a pomáha.

Bytosť odpovedala bezslovne, pomocou použitia pozitívnych frekvencií. Teraz Tomáš vlastne pochopil, že hoci v priebehu mnohých životov nevedel o prítomnosti Vansaxa, bol tam. Entita bola v ňom, pričom sledovala všetky udalosti a čakala, kedy bude ako duša dostatočne na vysokých vibráciach, aby sa mohla táto prastará elementárna entita prejaviť. Hoci boli chvíle, kedy by ju mladík najradšej poslal kade ľahšie, hlavne ak vyžadovala aby poznal minulosť pre kroky budúcnosti, no všetko to malo istý zmysel.

„Už to chápeš? Už je ti jasnejšie, prečo tak nalieham a ukazujem vízie?“ - spýtala sa entita chlapca, keď vnímala jeho úvahy.

„Musím to uznať. Avšak ovládnuť moje telo, hoci len ústa a hlas, no proste dohodnime sa, že to už nie. Ten netypický pocit, keď vnímaš slová, ktoré nie sú tvojimi je podivný.“ - odpovedal Tomáš po krátkej chvíli.

„ Myslíš, že pre mňa to nebolo podivné? Ja takto fungujem od čias, kedy som sa prepojil s tvou materskou dušou, ktorej som sľúbil, že duši, ktorá sa zrodí z nej, pomôžem na ceste prebudenia a transmutácie. Pomôžem jej spoznať minulosť, aby mohla postupne skladať vesmírne puzzle, ako tomu hovorí a aby mohla vyrovnávať sily svetla a tmy.“ Mladík sa zamyslel, aby po krátkej chvíli položil otázku, ktorá sa priam natískala.

„ Nebol si proti tomu, aby si bol takto povolaný a spojený s niekým?“

Jeho otázka bola oprávnená. Pýtal sa kvôli tomu, čo videl v jednej z vízií, ale aj to čo mu bolo vysvetlené zbežne počas pomoci univerzám. Vtedy však nebol čas na siahodlhé vysvetľovanie. Preto teraz sa mladík tento okamih rozhodol využiť. Tomáš rozumel istým spôsobom urazenému zmýšľaniu mnohých elementárnych entít. Nevedeli zniesť fakt, že ich energetický jedinci využívajú len na isté situácie, aby ich potom poslali naspäť oslabených, navyše sa cítili nedocenený.

„Mnohí v sebe hromadili zlosť, a keď ich jedinec nespútal, boli nevyspytateľní. Navyše, sila ukrytá v najuzavretejšom priestore, bola extrémne hladná a agresívna. Ako jeden z tých, ktorí pomáhali vedome a bez námietok som si bol vedomý toho, že raz zaniknem vinou tejto bytosti. Pre mňa ako aj ďalších bolo spojenie jedinou cestou na záchranu.“ - vysvetlila entita smutným hlasom podfarbeným depresívnymi emóciami a trpkými spomienkami.

„Neuvažovali ste niektorí o vzopretí sa? Taký ten odboj jedincov, ktorí majú jeden cieľ a ťahajú za jeden koniec?“ - spýtal sa chalan.

Stále sa snažil pochopiť všetko a možno i viac sa prepojiť s entitou a porozumieť jej. Elementárna entita však na jeho slová vydala zvuk podobný smiechu:

„Bolo nás málo. Navyše sme mali isté spojenie s temnou entitou skrz meno formy. To znamenalo, že máloktorý z nás dokázali odolať volaniu. Hocikedy sa mohlo stať, že i najbližší priateľ bol ovládnutý a stal sa tak agentom, ktorý prezradil našu polohu alebo nás naviedol do pasce.

Preto sa väčšina spojila s dušami. Vďaka spojeniu získali nové meno a tým pádom sa puto stratilo. Navyše, tie duše boli tí, ktorí vedeli a chápali, že akákoľvek predpoveď sa naplní tak či tak. Oni nechceli, aby sa zabudlo na mágiu elementárnych entít a snažili sa, aby sa vyučoval tento smer ďalej. Ako to dopadlo si videl sám. Strach je mocný činiteľ.“

Chalan sa zamyslel, ako by jednal a cítil sa on v tomto prípade. Napokon mu mysl'ou prebehla úvaha:

„Nemal si niekedy potrebu byť len ty? Presadiť sa a potlačiť tak mňa? Teoreticky by to bolo možné.“

No elementárna entita sa na pár momentov znova schuti zasmiala:

„A o čo by som bol potom odlišný od iných temných entít či od samotnej bytosti tmy? Ťažko nadobudnutú slobodu by som zahodil pre nízke pohnútky. To by zo mňa znova urobilo prisluhovača tmy. A myslím, že temnota si pamätá. Neviem si predstaviť, aký hnev by som musel zniest'. Aké utrpenie.“

Takto vďaka svetlu žijem. Moja vďačnosť je nesmierna. Hoci mnohé bytosti zanikli krutou smrťou, keď boli pohltení. Život za životom končil tmou, ktorá má jedinú potrebu kŕmiť sa. Ale ich obeta mala význam a tomu významu chcem dať váhu.“

Tomáš musel uznať, že entita má pravdu. Bol to dlhý rozhovor, ktorý viedli a mnohé informácie zdieľané entitou Tomáš videl vo víziách minulosti. Sled myšlienok ustal akonáhle cítil ako energia prúdi každou meridianou. Keď mu kryštál dodal energiu, mohol ho mladík odložiť do skrinky, aby sa znova nabil pozitívnou energiou. Po takmer vyčerpaní naakumulovanej energie sa z priesračného zmenil na mliečnobiely. Výhodou týchto predmetov rovnako a magických amuletov bolo ich vedenie a zhromažďovanie energií mnohých vesmírov tak, že i keď sa takmer vyčerpá pozitívna energia stačí ich vložiť na miesto, kde sú chránené. Tam v pokoji znova vytvoria zásobu svetelnej energie a obnovia, či ustália toky dračích žíl.

Tie prechádzali skrz všetko. Skrz každý priestor, či už to bolo na planéte alebo v celom priestore univerza. Bol najvyšší čas. Napokon nezostávalo nič iné len začať. Naposledy skôr než strávi v inom univerze dlhý čas ako éterická forma sa porozhliadol po miestnosti. Tú tvorila posteľ umiestnená len pár krokov od veľkých priestranných okien. Vedľa nej mimo ochranného kruhu bol nočný uzamykateľný stolík, na ktorom boli položené digitálne hodiny svietiace zelenkavou farbou číslíc. Na tento stolík odkladal psychowalkmen podarovaný vyššími počas jeho cesty k prebudeniu v tomto živote. Ďalej bol drevený pracovný stôl s niekoľkými políčkami. Na každej mal niečo, čo potreboval pre meditácie alebo astrálne cesty. Tu však Tomáš mal odložené množstvo rozčítaných kníh a zošitov s poznámkami. Tie si spisoval z toho množstva informácií, ktoré našiel v knihách alebo v nahliadnutiach do Akáše.

Druhú stranu izby zas tvorila veľká šatníková skriňa, menšia knižnica, na ktorej bolo položené rádio a napokon vstup na balkón. V strede miestnosti mal mladík vyhradený priestor pre závažia určené na cvičenie a pre miesto, kde by praktizoval jogu. So spokojným pocitom, že je v bezpečí pred pôsobením parazitov, ktorí sa usídlili v jeho rodičoch vypol svetlo. Následne, keď sedel na posteli, vložil si do uší slúchadlá psychowalkmenu. Na prístroji navolil frekvencie zodpovedajúce astrálnej projekcií kombinovanej s nádhernými zvukmi lesa. V jeho ušiach sa okamžite rozľahli príjemné čisté tóny frekvencií, ktoré navodzovali zmenené stavy vedomia. Už ležmo sa pomaly ponáral do zákutí svojej mysle, aby onedlho mohol astrálne opustiť hmotné telo. V priebehu pár okamihov sa mu to aj podarilo. Istú chvíľu sa vznášal nad svojím telom, aby sa uistil, že všetko je tak ako má byť. Chcel si byť istý, či nenarušil nejakým pohybom ochrany, ktoré vôkol seba a v izbe vybudoval.

Obával sa hlavne neporušenia minerálnej pyramídy pod posteľou. Rošt mohol pri rozložení váhy klesnúť o nejaký ten milimeter. A presne ten milimeter by znamenal katastrofu v podobe nestálosti energii. Našťastie jeho váha tela nebola pre rošt problém. Po tomto preverení funkčnosti ochrany energií mu už nič nebránilo prejsť do Akáše. Dnes však prechádzanie skrz sféry bolo o niečo ťažšie ako obvykle. Vibračné úrovne hmoty bolo ťažšie zvládnuť. Bolo to ako sa predierať hustým sirupom alebo medom. Všetky sily pôsobili proti éterickej podstate. Tomáš však mieril priamo na miesto, kde sa pravidelne otváral priechod. Vďaka poznaniu frekvencií a vibrácií, aké vydával most cez dimenzie mohol vkročiť priamo na toto miesto. Avšak duša mieni vyššia moc mení. Mladík sa objavil priamo naprostred jazera pozitívnych energií v pomerne veľkej vzdialenosti od samotného priestoru Akáše. Žiarivo biela plocha sa zdanlivo nekončila. V tejto časti astrálnych sfér ešte nebol.

„Sakra. Asi si prúdy energií robia čo chcú!“ - zanaďával potichu.

Lenže hoci čakal, že sa ozve entita, nestalo sa. To ho prinútilo porozhliadnuť sa po prítomnosti vyšších bytostí. Keďže však plocha pulzovala a svietila naozaj tak intenzívne ako mesiac v splne nemohol zacieliť éterický zrak. Neustále mu pred ním kmitalo, či priestor nadobúdal dojem fatamorgány. Vlastne skôr by sa to dalo opísať ako mimoriadne silná halucinácia v kombinácii so snom. Nie však takým, ktorý by mohol ovládať alebo aspoň čiastočne zasiahnuť do vývoja situácie. Toto bol taký efekt, ako keď duša nie je prebudená a telo halucinuje obrazy pospájané z toho čo zažil počas posledných dní.

„Fakt vtipné. Mohli by ste sa ukázať?“ - skúsil náhodne mladík prehovoriť do okolia.

Počas toho však nadobudol dojem trápneho okamihu. Čo keby sa ukázalo, že naozaj ho prúdy energií vyhodili jednoducho na spojnicu najsilnejších energií.

Keďže činnosť Anunnakiho zasahuje do mnohých aspektov hmoty, možno i bežné spôsoby prenosu na toto miesto sa obmedzili len na najsilnejšie energetické body. Keď sa už mladík chystal vzniesť sa nad priestor aby sa zorientoval, pocítil istý odpor. Niečo mu nedovolilo odísť. Možno je len prúdenie energií tak silné.

„Skúsime to teda krok po kroku. Keď sa dostaneme z tohto poľa, už to bude snád' lepšie.“ - skonštatoval pre entitu, ktorá súhlasila.

Lenže nemohol ani to.

„Tento stav bude zrejme chvíľu trvať. V tomto priestore sa vďaka množstvu energií navôkol stráca pojem hmotného vnímania času. Aby sme sa niekam pohli, bude potrebná veľká dávka energie.“ - poučil ho Vansax.

„No tak to sme v kaši.“ - odpovedal Tomáš, pričom sa zmieril s tou možnosťou, že tu istý čas pobudne.

Nečakane sa však objavila v záplave svetla bytosť. Jej žiara bola vďaka miestu, kde sa nachádzali ešte intenzívnejšia.

Možno tam už stála dlhšie, avšak len teraz si začal Tomášov éterický zrak zvykať na miesto, kde sa nachádzal.

„Ospravedlňujem sa, že som ťa tak stiahol z kurzu. No toto je jedno najbezpečnejších miest, kam nesiahajú uši a oči temnoty. Tu sa takisto môžeme porozprávať osamote.

Keďže nie všetky informácie sú pre správcov vhodné.“ - prehovorila bytosť pomocou prenosu myšlienok.

Jej hlas však bol prenádherný. Tak čistý ako dokonalý krištál.

„Uhm. Počkať, čo?“ - zmohol sa na jedine túto reakciu mladík.

Stále musel intenzívne zaostrovať zrak napriek tomu, že bodavé svetlo mu spôsobovalo napätie a bolesť. Preto mu myseľ pracovala na plné obrátky, ale nemalo to veľký efekt.

Mal pocit, že čiastočne nechápe to čo táto entita hovorí.

V tom momente bytosť vstúpila viac do zorného poľa.

Týmto počínom zablokovala väčšinu intenzívnej žiary čo spôsobilo, že Tomáš si energetickú formu života mohol dôkladne prehliadnuť.

Vyšší však len vzdialene pripomínal bežný vzhľad ostatných dokonalých bytosti svetelných sfér. Centrom jeho tela bol síce žiarivý stĺp energie, ale vôkol neho sa rozlievala modrastá aura. Tá svetielkovala rovnako ako hviezdy na nočnej oblohe. Akonáhle sa mladík spamätal predniesol tradičný pozdrav, ale entita ho v polovici zastavila.

„Nie sú potrebné takéto formality. Civilizácia, ktorá sa podujala na správu tejto časti akášických záznamov a astrálnych sfér si síce zakladá na tomto prastarom zvyku. Môj vek je o niečo vyšší od nich. Už keď existovali vo svojej domovine sledovali sme ich a občas navádzali. Keď sa temnota približovala, sprostredkovali sme im myšlienku priania vesmírneho kolektívu, aby vytvorili technológiu, v ktorej by zhromaždili čo najhustejšiu formu energie. A ako iste vieš tento priestor, tento vesmír, aj ďalšie univerzá, sú vlastne rôzno vibračné energie.

Takisto sme sprostredkovali myšlienku ideí hľadania odpovedí na hrozbu práve tu. Napokon vďaka zásahu kolektívu univerz sa tento priestor stal akýmsi žiarivým bodom obklopený temnotou. Hoci temná elementárna entita útočí vkuse na jej hranice, svetlo pozitívnych frekvencií, vibrácií ale aj energií odoláva. Hoci máme svoje zásluhy, stále pomáhame hoci nie tak ako správcovia. Málokto z nás je aktívny v radoch týchto vyšších bytostí priestoru. Väčšina z nás však ostala dohliadať na hranice vesmírov, ktoré sa vyskytujú v blízkosti poslednej línie ochrany pred tmou.“

„Tak potom mi je ťou. Čomu vďačím za záujem o moju osobu?“ - spýtal sa zvedavo mladík.

„Aby som bol presný máme záujem o kontakt s vami oboma.“ - znelo tajuplné vysvetlenie prastarej bytosti.

Tomáš sa však zarazil no opatrne odpovedal:

„Klaudia má pridelenú nejakú úlohu v inom paralelnom vesmíre. Nevie však kde presne...“

Jeho slová boli prerušené pulzom, ktorý vydala bytosť. Toto bol jasný znak, aby mlčal.

„Vieme o tvojom spojení s entitou menom Vansax. Pred nami nemusíš zatajovať jej existenciu, ako to robíš v prípade správcov tejto časti astrálneho priestoru alebo pri duši, ktorú teraz nazývaš Klaudiou.“ - prehovorila s jemným napomenutím bytost', pričom sa jej energia vrátila do pozitívnych frekvencií vyžarovania.

Prešlo možno pár napätých úderov srdca v absolútnom tichu. Počas toho však Tomáš viedol s Vansaxom súkromný rozhovor.

„On vie o nás. Možno je to, čo hovorí, pravda.“ - rozmýšľal chalan.

„Keď áno, tak potom sa teraz nemusím skrývať. Ak naozaj patrí k civilizáciám, ktoré si pamätajú prelomenie väzenia môžeme získať informácie.“ - odpovedala entita.

„Čo ak je to pasca. Snaha Anunnakiho o zastrašenie alebo zneistenie.“ - boli obavy mladíka.

„Uvidíme.“ - odpovedal nečakane Vansax.

Skôr, než mohol mladík zareagovať alebo oponovať, vedľa neho sa vizualizoval elementár. Vzal na seba vzhľad, ktorý mal mladík v minulých reinkarnáciach. Konkrétne počas doby, keď žili ako kmeňoví šaman s úzkym kontaktom s bytosťami z vesmíru. Chalan chvíľu pozoroval svoj minulý vzhľad ľudského tela. Chudý, šľachovitý, ale vysoký muž s blankytne modrými očami. V nich bolo vidieť to množstvo informácií, ktoré poznal. Množstvo znalostí o liečivých rastlinách, postavení hviezd či druhov bytostí existujúcich vo vesmíre. Množstvo svetov, ktoré videl počas návštev Akáše, ale i množstvo duší, ktorým akýmkoľvek spôsobom pomohol. Vek v akom sa znázorňovala však jemne nekorešpondoval. Hoci na druhej strane sa vyšší vek prejavoval skôr. Už mladý členovia mali svoje povinnosti a museli pomáhať kolektívu. V tom čase vtedajšieho života i pri častej pomoci hviezdnych bytostí sa najstarší z kmeňa mohol dožiť tak tridsiatich

alebo so šťastím štyridsiatich rokov. On, ako kmeňový šaman, bol však najviac poznačený užívaním bylín alebo častému stresu z objavenia neznámeho ochorenia, na ktoré nezaberali žiadne bylinky. Celý kmeň spoliehal na neho a on nemohol nič robiť. Vtedy bolo nutné len čakať na pomoc z hviezd. No na jeho pleciach bolo tiež vykonávanie rôznych rituálov, obradov či iných záležitostí. Správne prevedenie malo mimoriadny význam. Entita si však pri zobrazení toho tela s oblečením ako aj s vekom nerobila ťažkú hlavu. Namiesto dobového oblečenia, aké nosil v tých časoch napodobnila mladíkov štýl a závislosť na čiernej farbe.

„Odhalený.“ - prehovoril Vansax s úsmevom, hovoril skôr o predstieraní emócie k prastarej energetickej bytosti.

„Na gestách musíme zapracovať. Ten úsmev je desivý.“ - skonštatoval Tomáš len pre vnímanie elementára.

„Nehovor. Učím sa od teba.“ - vrátila vtip entita.

„Ja určite nemám taký výraz. Viem, že nie.“ - oponoval mladík, no bol nútený stíchnuť.

„Môžete prestať obaja s tým podpichovaním? Máme o vás oboch dávno vedomosť. Preto, keď si sa dostal na povrch v tomto živote, tejto duše, ovplyvňovali sme neustále možné odhalenie zo strany správcov. Čiastočne aj zo strany iných prebudených. Vlastne mysleli sme, že o našej prítomnosti aspoň jeden z vás vie. Avšak, i keď nie, nič to nemení.“ - schladila ich bytosť, staršia než by si mohli obaja predstaviť.

Mladík však vôbec nemal potuchy ako stará je tá bytosť, čo ho momentálne len okrajovo zaujímalo. Dôležité bolo, že má napojenie na samotné vedomie univerza, čo na jednej strane zvyšovalo jej postavenie. Mohol sa teoreticky pýtať na všetko a snád' dostane pravdivú odpoveď.

„Prečo?“ - spýtal sa Tomáš nechápavo, aby ďalej pokračoval.

„ Myslel som, že svetlo sa obáva akéhokoľvek náznaku prastarých bytosti. Ved’ napokon civilizácia, z ktorej pochádzala moja materská duša zatratila tento spôsob. Hoci musím uznať, že áno našli sa taký, čo praktizovali presný opak a vlastne vďaka nim sa podarilo temnotu uväzniť, kým ostatný boli slabý.“

Bytosť ale dva krát jemne zapulzovala, pričom Tomáš vycítil jej pobavenie.

„ Vidím, že si sa podelil so spomienkami. To je len dobré. Znamená to dôveru, puto.“ - skonštatovala bytosť smerom k entite.

Následne sa otočila k Tomášovi, aby odpovedala:

„ Svetlo a tma sú prirodzenou súčasťou každého univerza. Ich sily sú v rovnováhe a udržujú tak vesmír v harmónii. Ak sa rovnováha vychýli, znamená to zánik všetkého.“

„ Áno. Tomu rozumiem. Je to základná teória, ktorú poznám. Avšak problém je, že svetelné bytosti, či už patria k svetlu alebo pomáhajú obom stranám, si skôr strážia

svoje zámery. Duše pod ich vedením viac smerujú k svetlu a k naplneniu karmy, no ich činnosť je niekedy diskutabilná.“ - oponoval Tomáš.

„Nespomínaj to. Nie je to vhodné!“ - napomenul Vansax mladíka v súkromnom rozhovore.

„Prečo? Môžem zistiť viac. Porozprávať sa o veciach, ktoré by vyšší zamlčali. Získať ďalší názor na situáciu.“ - spýtal sa Tomáš rečnícky.

„Nestačí ti snád' rozprávanie so mnou? Moje rady sa ti mnohokrát zišli. Navyše myslím, že ti len povie to čo si už počul a znova sa tak budeš trápiť.“ - odpovedal Vansax možno ráznejšie ako chcel.

„To, že si poradil, do toho teraz nepleť. Jedno je spolupracovať na riešení problému, ale iné zas aktualizovať si informácie od samotného zdroja. Navyše je tu veľká šanca, že odpoveď bude iná. Ja tú nádej mám. Nekaz mi to.“ - oponoval chalan tiež zvýšeným hlasom, nie však pod prejavom agresie, ale pre potrebu zdôraznenia slov.

Hoci ich rozhovor bol súkromný, prastarej bytosti nič neuniklo.

„Nie je potreba sa obávať citlivých tém. Viem, že Tomáš myslel na jeho spriaznenú dušu v tomto živote nazývanú Klaudiou. No pre úprimnosť, prvotný podnet, kde táto duša bola poslaná k tebe sme podsunuli my na príkaz samotného univerza. V tvojom okolí, ako iste vieš, je pár prebudených, ktorí by ťa mohli viesť, ale nebol nikto z nich kontaktovaný. Vieme, že si na tento fakt prišiel a nedávno si nad ním uvažoval. Žena bola poslaná k tebe z istého dôvodu. Následne aj aby zostala s tebou a riešila prípady. V opačnom prípade by po úspešnom ukončení prebudenia bola poslaná ďalej. Takisto vieme o plánoch vyšších správcoŧ prijať ju na konci života do svojich radov. Avšak tento zámer bude zmenený. V tejto dobe však nie je ideálne ozrejmiť všetky city. Budeš v tomto smere znova kontaktovaný. Dovtedy však udržiŧte tento stav ako sa dá. Jedno však môžem povedať. Napokon budeš so svojou spriaznenou dušou.“ - bola jej siahodlhá odpoveď.

Tomáš sa pobavene pozrel na elementára, aby jeho pohľad hovoril:

„Vidiš, ja som ti to hovoril.“

Ten však len prevrátil oči v geste:

„No dobre, máš odpoveď. Si spokojný?“

Chalan ako odpoveď venoval Vansaxovi pohľad, ktorý by sa dal preložiť ako:

„Som. Ja som ti to hovoril. Mal som pravdu.“

Entita znova zareagovala gestami :

„Už sa opakuješ. Áno, hovoril si to, nemusíš to zdôrazňovať na stokrát.“

Na toto však len Tomáš vypol éterickú hrud' a pozornosť obrátil k bytosti prepojenej s vesmírom.

„Takže mám čakať. Otázne je dokedy. Je čím ďalej ťažšie ju ignorovať. Ten cit je aj z jej strany čoraz viac. Čoraz viac sa derie na povrch.“ - vyjadril sa chalan z obáv, aké mal tentoraz pre prastarú bytosť.

„To je samozrejmé, keďže ide o tvoju spriaznenú dušu. Ale ak vydržíš, ak zvládneš túto úlohu a ak počkáš na správny

moment, budete spolu. Ona si spomenie na spoločné životy. Navyše sa nemusíš obávať. Tá sugescia použitá minule ostane skrytá.“ - odpovedala svetelná prastará bytosť.

Tomáš sa však pousmial, aby odpovedal:

„To ste ma upokojili. Avšak pardon za pripomienku, ale je tam priveľa teoretického ak. Ak prežijem, ak vydržím, a tak ďalej.“

Bytosť však zapulzovala príjemnou energiou predtým než odpovedala:

„Máme vo vás dôveru. Obaja ste ukázali ako vyzerala spolupráca elementárnych entít s dušou. I teraz je vidieť, ako spolu verbálne i neverbálne komunikujete. Ako súrodenci, ktorí sa večne doťahujú, ale pritom jeden k druhému prechovávajú silné city spoločného rodinného puta. Dôležité však je, že vaše činy zachránili dva svety. Je potrebné uznať že nápad použiť pentagram doplnení energetickým jadrom ako aj ovplyvňovať samotné

parazitické bytosti, ich vlastným zmýšľaním bol geniálny. Navyše spolupráca s obyvateľmi planéty je mimoriadne citlivá záležitosť či už sa jedná o nemé tvory alebo samotných obyvateľov. Vždy je tam riziko zlej formulácie alebo nedodržanie istých formulácii pozdravov, či archetypov etikety. Ale obaja ste to zvládli na výbornú. Základné odpozorovanie spoločenských pilierov vás robí ideálnymi na kontakt s akýmkoľvek miestnym životom.“

V istú chvíľu Tomášovi klesla sánka od údivu. Nie však kvôli pochvale k pomoci, ale kvôli forme neformálneho rozhovoru. Táto bytosť vôbec nebola tak extrémne zaťažená na etiketu alebo formu správania medzi jednotlivcami rovnakej skupiny, či rovnakej civilizácie. Rozhovor plynul mimoriadne ľahko. Dávna bytosť však znova vnímala jeho myšlienky a priniesla odpovede:

„My sa nebojíme kráčať medzi hmotnými telami. Nebojíme sa počúvať duše. Ich obavy, starosti či strachy.

Často prijímame život v akejkol'vek vibračnej sfére. Vieme však bez problémov meniť svoje vibrácie alebo transmutáciu tak, že keď je to nutné, zasahujeme. Toho sa nanešťastie tieto vyššie bytosti, alias správcovia boja. Príliš dlho sa snažili mnohé rasy povzniesť preto je ich obava na mieste. Temnota neustále vychyluje rovnováhu preto i schopnosť duši dosiahnuť dokonalý stav sa sťažuje. My sme tento problém až do prelomenia väzenia neriešili.“ Tomáš na bytosť vytreštil oči, aby ju teraz pozoroval v úplne inom svetle:

„Vy si pamätáte tak dávne doby? Ja som myslel, že patríte nanajvýš do nejakého paralelného univerza, odkiaľ pochádzajú, ako ich vy nazývate, správcovia. Podľa vízií spomienok som videl ohnivý vesmír, no odhadujem, že navôkol bolo univerz viac s podmienkami existencie, niekde v škále živlov.“

„Chytrý.“ - poznamenala spokojne bytosť.

„Áno. Boli sme éterickými formami života. Mohli sme prirodzene prechádzať skrz hmotu alebo bez obmedzení zvyšovať svoje vibrácie. Nestalo sa to však hneď, aby bolo jasné. I my sme museli dosiahnuť najprv transmutáciu. Ten bod je vlastne kľúčový v každom prípade. Lenže práve preto som chcel s tebou rozprávať. Úloha, na ktorú sme vás oboch vyslali, má spojitosť aj s výskumom niekoľkých temných rás. Skúmajú prirodzený prvok psychohmoty. Jej vznik súvisí vždy zo vznikom univerza. V pôvodnej forme má len málo vlastností. Ale technologicky vysokovyvinuté rasy našli spôsob ako vlastnosti tohto materiálu zlepšiť. Lepšie slovo by bolo prispôbiť. Snažia sa napodobniť v tom vesmíre rovnaké možnosti tiel ako sme mali my. Lenže u pokusných subjektoch je to vyvolané umelo. Nielenže je ten vesmír kľúčový pre zvrátenie pôsobenia tmy, no ide aj o taktickú výhodu. Ak sa tme podarí dosiahnuť rovnaký efekt, je Akáša ako prvá na ich zozname, kam zaútočia. Chcú, aby temnota mala voľnú

cestu do systému uzavretých vesmírov. Potom jej už nič nestojí v ceste.“ - vysvetľovala bytosť neprijemnú situáciu.

„No fajn, takže máme ako prvoradú konkrétnu úlohu.“ - poznamenal Tomáš, no elementárna entita ho prerušila.

„Myslím, že je potreba myslieť na dve veci.

Sú potrebné dôslednejšie informácie o rase, kam pôjdeme a o prirodzenej psychohmote. Takisto nezaškodí ani spomienka, dve. Nakol'ko podľa mojich odhadov vďaka tomuto energetickému miestu je vôkol nás neexistencia hmotného času.“

„Hej, hej, hej. No tak počkať. Nemyslím, že teraz je vhodný čas na komplikovanú spomienku. Víziu kam iste ešte beriem všetkými desiatimi, ale spomienka je niečo iné.“

- oponoval mladík, keď sa oboril na elementárnu entitu.

„Nuž obávam sa, že má pravdu. Je potreba poznať minulosť. Vo vašom svete sa hovorí, len poznaním minulosti sa môžeš vyvarovať chýb v budúcnosti.“ - zamiešala sa do rozhovoru dávna bytosť svetla.

„Najprv však vízia. Je potrebné vedieť, že videné je zozbierané z tajných sledovaní záznamov Akáše. Nuž ale toľko k teórii, teraz prax.“ - vysvetlila bytosť, aby následne mladík uvidel sériu chaotických obrazcov.

Rasa temných bytostí, ktorých domovinou bol vesmír, zbierala na každej planéte vzorky genetického materiálu. Nebolo náhoda, že sa členovia tejto rasy vizuálne podobali na drakonianov. Tí spolu s Repelitanmi slúžia temnému vo vesmíre, kde Tomáš žil súčasnú reinkarnáciu. No musel uznať, že efektivita prác tejto rasy bola vysoká.

Napredovali. Vytvárali hybridov, ktorí mali mnohé vlastnosti a predpoklady. Všetky vzorky uchovávali v stave nevedomia, kde formy života boli len nádobami. No vo svojich ohromných lodiach mali množstvo priestoru na priam nekonečné možnosti variácií hybridov.

Veď koniec koncov uchovávali ich v akýchsi výklenkoch naplnených hustou zelenkavou tekutinou. Niečo chceli dosiahnuť, ale stále neboli spokojný.

To však nebolo všetko. Ich výskum takisto zahŕňal zbieranie neznámej látky, vďaka ktorej sa formovali priechody medzi univerzami. Ich kroky a činy usmerňoval samotný Anunnaki mnohými radami alebo smerovaniami. Niečo chcel dosiahnuť, avšak najprv potreboval získať každý dielik, aby to mohol nakoniec spojiť. Napokon ostalo jediné, nájsť vhodnú planétu pre život experimentu. Hoci si Tomáš prijal aby neboli úspešný, vedel, že sleduje iba to čo sa už stalo. Nanešťastie rasa diakonov ako sa nazývali, našla čo hľadala. Schránky uviedli do stavu vnímania a umožnili telám prijať duše. Počas celého ich vývoja dohliadali na nich božské bytosti. Vlastne hoci o tom obyvatelia planéty nevedeli nad ich hlavami sa vznášalo obrovské množstvo lodí. Tie znemožňovali vidieť civilizácií viac, no nebolo to len tým. Diakoni vytvorili sériu mytologických udalostí spolu s vysvetlením, že oni sú tí, ktorí ich chránia. Vštíepili im ideu myšlienky, že oni sú tí dobrí a poznatky či snaha dosiahnuť prebudenie alebo povzniesť sa je temnou snahou ich nepriateľov.

Takto po dlhé veky zo svojich lodí prenášali do tiel obyvateľov rôzne variácie zmien v ich genetike. Takto vlastne aj monitorovali všetky životné funkcie alebo nepriaznivé výsledky výskumu. No časom sa stalo z malej populácie ohromná mnohopočetná rasa. V istom čase nebolo v silách vesmírnych bytostí monitorovať všetkých, a preto niektoré duše spoznali pravdu, no svoje znalosti utajovali. Viac evidentne nebolo čo vidieť, lebo Tomáš na moment stratil pôdu pod nohami, aby počas mrknutia oka zas stal v svetelnom energetickom poli. Vedľa neho stále bol sformovaný Vansax a oproti nemu prastará bytosť.

„Ďakujem za informácie. Veľmi radi by sme začali s vašim dovolením.“ - prehovoril Tomáš, avšak dúfal, že obaja zabudnú na ich prvotný zámer zobrazenia spomienky.

„Ejha, aký si úslužný. Už len ti chýba oblek a môžeš robiť uvítacieho posla pred bálom. A to len preto, lebo chceš, aby sme zabudli.“ - schladil jeho snahu Vansax s pobavením v súkromnej konverzácii.

No pre uši všetkých prítomných mal iné slová:

„Chlapče, my sme nezabudli. Aj keď sa snažíš, aby áno.

Bod pre snahu. Vízia bola síce dlhšia, ale uplynulo sotva pár okamihov. Dva body pre nás.“

„Má pravdu.“ - dodala bytosť svetla škodoradostným tónom.

Teraz bolo vidieť, ako Vansax a prastarý sa zabávajú na jeho účet.

„Vy ste sa proti mne spojili. Ved' to je normálna vzbury!“ - snažil sa oddialiť spomienku náznakom urazenia sa Tomáš. Ale pochopil jej nevyhnutnosť.

Elementárna entita mu postupne ukazovala minulosť od doby, kedy začala aktivita temnej bytosti narastať až po okamih prelomenia väzenia. Hnev tej bytosti pocítili všetky univerzá no tam sa skrýval aj kľúč k pomoci mnohým civilizáciám.

„To nič. V tomto živote je občas neznesiteľný a ufrfláný, ale chápe všetko, až dokonale.“ - obrátila sa elementárna entita k bytosti v tesnej spojitosti s mnohými univerzami.

„Ja ti dám neznesiteľný! Ja ti dám ufrflaný! Toto odvoláš!“ - ohradil sa mladík.

„Neznášam ťa, Vansax.“ - precedil Tomáš cez zuby smerom k elementárnej entite tesne predtým, než sa mu pred očami zavlnila vízia spomienky.

Tá venovala Tomášovi rovnaký úsmev pobavenia, aký venovala predtým prastarej bytosti. Desivý úškrn hodný skôr pre masového vraha, ale posledné slová elementára ukázali jej city:

„Aj ja ťa mám rád!“

Ticho. Nič len ťaživé ticho plné napätia sa vznášalo v priestore celého univerza. Vlastne nielen tam. Absencia myšlienok ohromných vedomí sa niesla desiatkami univerzálnych foriem života. Niektoré neodpovedali, preto lebo pod vplyvom temnoty zanikli, iné zas urputne bojovali za svoj život. Ďalšie zas nechceli upozorňovať na seba, aby temnota neupriamila pozornosť k nim. Dovtedy vedomia vesmírov medzi sebou intenzívne komunikovali.

Radili si, snažili sa, aby synchronizovali všetky svoje kroky pre postup života, ktorý bol obsiahnutý v nich.

Synchronizácie alebo otvorené priechody medzi priestormi boli dôležité ak civilizácie medzi sebou viedli čulé styky. Či už sa jednalo o výmenu informácií o technológiách alebo priateľské vzťahy duší. To všetko však len dovtedy, kým nenastala tá udalosť. Jeden okamih a náhle všetko stíchlo. Každý odvtedy, keď sa prelomilo väzenie vo vzdialenom univerze očakával desivý nástup tmy. Nikto však nechcel podľahnúť ľahko. Priechody sa uzavreli ako aj kontakt medzi vedomiami sa prerušil alebo obmedzil.

Nanešťastie bolo jasné, že to stačiť nebude. Preto sa budovali obrany ako posledná bariéra, ktorú bude musieť temná elementárna bytosť zdolať. Civilizácia Esemeli však bola jedinečná. Vďaka dávne mu prechodu ich hmotných tel do dokonalých foriem existencie, mohli duše plynulo meniť svoje vibrácie a frekvencie. Mohli prejsť zo stavu transmutácie do formy hmotného tela a späť rovnako ľahko ako nádych a výdych.

Rovnako to bolo i so vzhl'adom hmotného tela. To sa mohlo ľubovoľne meniť počas prechodu do nižších sfér bytia tak, aby sa prispôsobilo vôli mysle. Avšak na začiatku ich vzostupu do jemno hmotných sfér, dávno pred nebezpečenstvom bola myšlienka. Spoločná idea. Vybudovanie spoločnej stavby tak, aby vytvorili ideálne spoločenstvo a ideálne podmienky, kde by mohli žiť. Možnosť nádherného kolektívu, ktoré pracovalo spoločne na všetkom. Rozvíjali sa spoločne, aby toto všetko učili a odovzdávali mnohým ďalším generáciám. Keďže obyvatelia univerza Ge-Iad žili spoločne v jednej vesmírnej stavbe centrovanej do stredu ohromného zdanlivo nekonečného priestoru, začali práve tu. Všetci ako jedna civilizácia hrdo označovaná menom Esemeli sa pripojili k najväčšej misii záchrany. Stavba sa navyše neustále rozširovala. Jej tvar obrovskej gule s tisíckami až miliónmi podlaží mal symbolizovať spomienku, kde všetci vznikli.

Spomienku, ako aj vedomosť o tom, že ich prvotným domovom bola niektorá z planét. Tejto forme života vďačia za zrod. Myšlienka - „tam niekde medzi množstvom solárnych systémov je planetárne jadro, ktoré pulzuje pre nás všetkých.“

Útroby nádhernej lode boli vytvorené z kombinácie rastúcich minerálnych a kryštalicích materiálov. Tie mali ešte komplexnejší systém, než si ktokoľvek dokázal predstaviť. Ich farba fialovej v kombinácii s modrou svietila ako maják. Interiér prechádzal všetkými sférami hmoty rovnako, ako boli formované samotným univerzom telá obyvateľov.

Až do toho zlomového okamihu cestovali medzi svetmi a pomáhali mnohým civilizáciám. Riešili mnohé záležitosti aké oni už dávno prekonal. Ten zlom, ten okamih, to všetko prerušil. Bolo nutné vypracovať plán. Vytvoriť štruktúru tak, aby všetci pracovali na potrebe znovu uzavretia temnoty do väzenia.

Od istého okamihu sa zapojil do prác každý. Každý intenzívne budoval. Pracovitosť duši bola obdivuhodná. Za mimoriadne krátky čas vytvorili technológiu d'aleko presahujúcu najdivokejšie fantázie. Vďaka formovateľným kryštálovým minerálom, ktoré pestovali v rôznych variáciách mohli do nich včleňovať rôzne formy technológie, ktorá pracovala na báze vibrácií, frekvencií alebo svetla. Teraz po viac ako troch rokoch univerza od momentu objavenia prvej správy o hrozbe vôkol stavby obiehalo množstvo prstencových dysonových sfér. Tieto prstence boli budované od toho momentu, kedy sa duše poradili s univerzom na ideálnom postupe pri ochrane. V ich štruktúrach bolo množstvo skenerov, ale aj žiarivých kryštálov či dúhových minerálov. To všetko bolo doplnené magickými symbolmi. Tie znásobovali silu energie niekoľkonásobne. Senzory boli zamerané na miesta, kam podľa nich mohla temná elementárna entita preniknúť do tohto univerza.

Takto sa ich šanca odolať ešte o niečo dlhšie zvyšovala. Vrstva za vrstvou rástli tak, aby možnosť akejkol'vek budúcej obrany sa neustále zvyšoval. No prstence okrem monitorovania vydávali aj mimoriadne intenzívnu žiaru pozitívnej energie. Tá vlastne siahala naprieč celému priestoru až k hraniciam. Navyše sa tieto štruktúry pohybovali po pravidelnej dráhe tak, aby svetlo pulzovalo v silných frekvenciách. Priestor i planéty, ktoré boli roztrúsené vo vesmíre sa kúpali v nádhernej ochrannej žiare energií. Fialovo modrá energia nabíjala energetické dráhy, udržiavala geopatogénne zóny, ale i vytvárala pružné silové polia. Tie pohlcovali akýkoľvek náznak negatívnej sily. Svetlo ako aj vibrácie a frekvencie predsa odpudzujú tmu. Chrániť planéty a život na nich malo svoj význam. Obyvatelia univerza Ge-Iad si vážili svoju domovinu. Tou bola každá planéta, každý živočích či forma flóry a fauny. Príslušníci civilizácie ich nechali rozvíjať. Len občas zavítali na ich povrch, aby spomínali na rodisko.

Avšak malo to význam. Chránili tak život, ktorý kráčal po povrchu a vyvinul do najrozmanitejších foriem bytostí. Duše sa rozhodli svojou činnosťou nezasahovať do formovania života. Nielen pre pokoj živočíchov alebo rastlínstva. Ale aj pre nerušený rast. Pre vytvorenie ideálnych podmienok pre nových členov civilizácie, ktorí prídu po nich. Aby mohli vnímať i oni tú krásu. Všetko pre to aby sa čo najskôr stali rovnako dokonalými. Aspoň dúfali v to, že prídu ďalší členovia. Verili. Tento aspekt viery bol mimoriadne dôležitý. A tak civilizácia menom Esemeli môže hľadať riešenie alebo spôsob na znovu uzavretie temnoty. Každý veril, že práve vďaka všetkým vykonaným opatreniam sa temná entita dlho neodváži zaútočiť na ich životný priestor. Kým to nastane, keď príde ten okamih, že prastará temná elementárna entita zameria pozornosť smerom k nim, oni budú mať dostatok času, aby sa mohli evakuovať do priestorov Akáše.

A možno ich systém oslabí natoľko ohromnú bytosť, že jej postup sa na čas zastaví. To znamená, že hoci napokon temnota zaútočí na hranice, no na to aby premohla sily pozitívnych energií a postupovala i naprieč priestorom bude potrebovať mnoho síl. Lenže kroky bytosti zla boli nepredvídateľné. To rozhodnutie útoku mohlo nastať v akejkolvek chvíli. Lenže život v negatívnej emócií strachu by znamenal stať sa ľahkou návnadou temnoty. Znamenalo by to vzdať sa svetla, vyššieho bytia ale aj nádeje.

Lenže dnešný deň bol výnimočný. Dnes mladé duše, ktoré sa rodili stále do hmotných tiel, mali svoj výnimočný okamih. Hoci ich zrod bol vo forme jemno hmotnej vyššej formy vďaka dokonalému spojeniu dvoch duši do jednej. Žiadna duša nie je úplná ak nemá vo svojej blízkosti spriaznenú dušu.

Preto splynutie v tento dokonalý stav vytvorí novú formu života. Krásna čistá bytosť z číreho svetla však musí sa vyvinúť v hmotnú schránku.

To deti dosiahnu v priestore svetelnej kukly, kde sa formuje ich telo. Keď je proces dokončený, čaká ich cesta životom. Aby dosiahli stav dokonalej energie musia rásť, učiť sa, formovať a nakoniec pochopiť. Tento proces obvykle trvá do doby, keď ich vek tela dosiahne zhruba dvadsaťpäť vesmírnych rokov. V tomto momente u týchto duši bola pridelená cesta životom v hmotnom tele pre potrebu rastu práve v cieľi. Bolo všeobecne známe, že ak zvládnu všetko to čo zvolili za svoje skúšky, stanú sa počas obradu svetla svetlom. Obrad sa konal pravidelne vždy v rovnaké obdobie a bola to ohromná udalosť, pri ktorej sa zišli všetci obyvatelia. Ved' napokon neoslavoval sa len tento jeden bod života. Oslavoval sa aj zrod ich univerza. V dávnej minulosti sprevádzali obe chvíle nádherné kolektívne meditácie, pri ktorých každý intenzívne komunikoval so samotným vesmírom.